

Publicerad 2012-01-26 02:56 av Karl Marx

Motvind

I hjärtat skramlar flaskorna mot
varandras kroppar
som en alkoholist i motvind
och den meninglösa hettan
från ingen stanns till ingenting.

Sannigen simmar långsamt
i lögnens vatten.

Jag följer hundens fotspår
ner för trappan
mot bergväggen
upp på repstegen
mot molnen.

Molnen trasslar in
sig i mitt hår.

Jag ska återkomma en dag
då tomheten inte finns
och lidandet är utplånat.

Jag står på berget och skriker ut
det sista orden
till mitt öra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karl Marx med Poeter.se id #39764 innehar upphovsrätten